

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 186.

Ottende Sæssion.

51de Møde.

Onsdagen den 11te Februar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): For at fjerne den Indvending, der saaledes kunde reises imod Forslaget, har jeg tilladt mig at stille et Forslag til § 9, ifølge hvilket Forslagsstilleren, naar Forslaget kommer til første Behandling, kan aabne denne ved at foreslaae, at Behandlingen stilles i Bero og at Sagen henvises til et Udvalg. Der vil ikke være tabt nogenstomhelst Tid derved, thi efter den nu bestaaende Forretningsorden bliver der sat et særskilt Numer paa Dagsordenen om Behandlingsmaaden, ved hvilken Leilighed Forslagsstilleren kan foreslaae Nedsættelse af Udvalg, hvorimod der efter mit Forslag strax skrives til første Behandling, som imidlertid standses, saasnart et Forslag om Udvalgs Nedsættelse bliver vedtaget. Dette er den eneste Grund, jeg har havt til at foreslaae en Tilføining til § 9. Forslaget under Nr. 2 gaaer ud paa en Rettelse, der bliver aldeles nødvendig, naar Forslaget under Nr. 3 vedtages. Jeg vil nu haabe, at det ærede Thing vil forstaae, hvad det er, jeg har tilsigtet ved de af mig stillede Forslag, hvortil Udvalget for Forretningsordenen eenstemmigt har sluttet sig.

Bale: Jeg skal kun bemærke, at saa taknemmelig man end maa være det ærede Forretningsudvalg, for at det har sørget for at forferte Formerne saameget som muligt, kan jeg dog ikke

nægte, at det forekommer mig noget betænkeligt ganske at bortkaste den Forskiel, der nu er i vor Forretningsorden mellem private Lovforslag og Regeringens og Landstingets Forslag. Det vil være Alle bekendt, hvorledes navnlig Folkethinget er blevet behandlet i Pressen med Hensyn til den Brug, der er gjort af Retten til at indbringe private Lovforslag — jeg sætter særdeles megen Priis paa den Brug, der er gjort deraf — og vi maae derfor efter min Formening beholde denne lille Forskiel, som der er i denne Henseende, og ikke ved en Beslutning fra Thingets Side aldeles tilintetgjøre, som det forekommer mig man vilde, denne Forskiel. Nu er Forholdet jo saaledes, at der maa affstemmes over det Spørgsmaal, hvorvidt private Forslag skulle nyde Fremme eller ikke, medens alle andre Forslag nyde Fremme af sig selv, og naar man, hvad jeg troer man gjerne kunde, forfordede de Tidsfrister, der ere fastsatte, forekommer det mig, der dog var Grund til at bibeholde noget Saadant for private Forslag, førend den egentlige første Behandling kan finde Sted. Det er derfor, jeg har troet at maatte udtale mig mod det første af de foreliggende Forslag. Jeg troer ikke, at det var ganske ret, om vi vedtog det, og jeg vilde ønske, at det ærede Udvalg for Forretningsordenen til Begyndelsen af næste Sæssion vilde stille et Forslag, hvorved det Prærogativ, som jeg dog synes, at Regeringens og Landstingets Forslag bør have fremfor de private Forslag, paa een eller anden Maade kunde bibeholdes.

Ordføreren: Naar den sidste ærede Taler har meent, at det ikke var ret, om vi vedtog dette Forslag, saa tør jeg ikke indlade mig paa at forsøge paa at bevise ham, at der ikke er nogen